

MARINMAAN UHRILEHTOJUHLA

**PIETARI
MARINMAA
UHRILEHTO
TATAARIA
KAZAN**

KAKSI MATKAA KESA- JA HEINÄKUUSSA 2008

<i>pv</i>		<i>Ohjelmantapahtuma</i>	<i>Kuvaus</i>
1.		Pietarista Volgan mutkaan	
8:00		Lähtö Suomesta	Sibelius-juna, suomalainen turistibussi tai kansainvälinen vuorolinja-auto riippuen ryhmän koosta.
13:30		Saapuminen Pietariin	Pietarissa valutan vaihto, ostokset ja ruokailu
14:00- 15:30		Pietarin tutustumiskierros	Lyhyehkö oleskelumme Pietarissa suunnitellaan kuitenkin sillä tavalla, että näemme keisarillisen pääkaupungin päänähtävyyksiä matkamme varrella. Mikäli rajanylitys sujuu ilman viivästyksiä jää meille riittävästi aikaa jopa kävelyllä pääkatu Nevski prospektilla tai vaikkapa Nevajoen rantakadulla tai Palatsiaukiolla.
15:30- 16:30		Ruokailu	matkalla on hyvin monipuolinen: viidessä päivässä syömme aina uuteen paikallistapaan. Aluksi Pietarissa tutustumme pohjoisvenäläisiin kalaruokaperinteisiin (kuvassa). Toisena päivänä tarjolla on kansainvälinen ruokalista Joshkar-Olan ravintolassa, kahtena seuraavana päivänä vaivumme täysin marilaisten kansalliskeittiöön ja lopuksi Kazanissa syömme neljän ruokalajin tataarien aitoa arolounasta.
18:20-		Lähtö junalla Marinmaalle päin	Matka Maarinmaalle kestää yli 20 tuntia, muttei se tunnu millään tavalla ikävältä tai hankalalta: matkustamme kodikkaan makuuvaunun neljän hengen lukittavissa hyteissä, jotka mukavine sohvineen pöytineen muistuttavat hotellihuoneita.

-20:20		<p>Palvelu matkalla</p> <p>Matkustamme omassa junavaunussa, joka tarvittaessa saadaan myös lukittua ja näin ollen eristettyä muusta junasta, vaikkei sitä koskaan tarvinnut: matkoillamme ei ole tapahtunut yhtään varkausta. Jokaisessa junavaunussa on vaunupalvelija, joka sijaa vuoteet, siivoaa käytävät ja vessat, keittää kahvia ja teetä tai muutenkin palvelee matkalaisia koko matkan ajan.</p>
		<p>Ruokailu matkalla</p> <p>Junan keskiosassa on ravintolavaunu, jossa käymme syömässä*. Siellä anniskellaan myös alkoholia (ei kuulu matkan hintaan) ja jos viihtyy ravintolassa voi istua kauemminkin. Sitä paitsi aikataulussa on pidempiä pysähdyksiä ja asemilla myydään paikallisia herkkuja ja lämpimiä ruokia, joita voi ostaa eväiksi tai välipalaksi. (*Vapaaehtoisesti lämmin ateria saadaan asemaravintoloista suoraan omaan paikkaan).</p>

2. Majoitus perheisiin		
21:00		<p>Saapuminen uhrilehtokylään</p> <p>Illalla juna saapuu Tataarinmaan pääkaupunki Kazaniin, josta jatkamme matkaa paikallisella turistibussilla lähekkäiseen marilaiseen rajapaikkakuntaan, joka monta vuotta on ollut suomalaisten tutkijoiden huomion keskipisteessä. Siellä majoitumme perheisiin, joissa vierailemme koko juhlan ajan. Kylässä oleskelun aikana käymme kansallismusiikin konserteissa sekä tutkimme muutenkin marilaisten etnistä taustaa.</p>
22:00-		<p>Savusaunoja</p> <p>Suomalaisten tapaan myös marilaiset ovat saunakansa: uhrilehtojuhlan aattona se on jopa pakollinen, muuten ei pääse mukaan. Tavallinen marilainen valkosauna on hyvin suunniteltu, siisti ja mukavan kuuma ja isäntäväki lämmittää niitä mielellään meille joka talossa sekä tarjoavat tammivihtaa ja jopa opastaa saunansa käyttöön.</p>

			<p>Yöpyminen marilaisperheissä</p> <p>Olemme kaksi yötä paikallisten asukkaiden vieraanvaraisissa kodeissa, aterioimme samassa pöydässä maistaen marilaisia ruokia ja juhlimme isäntäväkemme kanssa. Myös kylän uhripappi (kuvassa) ottanee majoittujia vastaan.</p>
--	--	---	---

3.	Peijäisten valmistelu	
-----------	------------------------------	--

			<p>Juhlan valmistelupuuhaa</p> <p>Uhrilehtojuhlaa pidetään vain kerran kolmessa tai viidessä vuodessa ja sen suurempi on juhlan valmistelu joka talossa. Silloin jopa miehet näkyvät tavallista useammin keittiön puolella auttamassa emäntää hänen paistamis-hommissaan.</p> <p>Sinä päivänä meille järjestetään myös erilaisia tutustumisretkejä kylän ympäristöön ja sovhosin tiloihin, esim hevostalliin ja ompelimoon.</p>
--	--	--	--

			<p>Paistamiskurssit</p> <p>Uuniherkuilla on suuri rituaalimerkitys seuraavan päivän pakanallisissa menoissa, silti emännät ottavat ilomielin apuamme vastaan ja samalla opettavat meitä paistamaan marilaisia leipoja yms. leivonnaisia. Harjoitella voi etukäteenkin ennen matkan alkamista jo Suomessa, sillä esim kuuluisan marilaisen juhlapöytäleivän eli maukkaan <i>melnan</i> resepti viime vuoden Marin matkaajien pyynnöstä löytyy nyt netistä kotisivuiltamme: www.marinmaa.info</p>
--	--	---	---

4.	Uhrilehdon juhla	
-----------	-------------------------	--

	<p>7:00</p> <p>8:00</p>		<p>Aamiaisen perheissä</p> <p>Juhlapäivän aamu</p> <p>Varhain aamulla joka talon edustalla voi nähdä isoja kattiloita ja muita lehtoon vietäviä kalustoja. Emännät pakkaavat edellisenä päivänä paistamiaan leipiä mukaan sillä aikaa kun miehet miettivät varsinaisia uhreja.</p>
--	---------------------------------------	---	--

Aamurukous luonnon voimille

Monissa taloissa niin sanotussa punaisessa nurkassa on huomattavissa pieni alttari. Vasta juhla-aamuna verhot vedetään auki ja silloin näkyy, että karjalaisten tupien vastakohtana marilaiset virittävät kyntilänsä ei ikonin, vaan elävän puun eteen.

Uhripappien pyhittämiskokous

Joka uhrilehtojuhla olkoon se vaikka missä päin Marinaamalla on tasavallan päätapahtumia, johon kokoontuu sekä paikallisia, että ulkomarilaisiakin jopa Amerikasta asti. Myös Marin ylin šamaani Tanygin (kuvassa vasemmalla) saapuu aina tilaisuuteen tukeakseen paikallista kollegaansa mm. pyhittämällä uhrileipiä

Pyhään metsään

lähdetään kesäisin aamuhämärässä vaaleat vaatteet tai kansallispuvut päällä nimenomaan kävellen jopa kaukaisista kylistä, sen sijaan meille järjestäjäkylässä vierailijoille ei kuitenkaan ole enempää matkaa, kuin vain parisataa metriä peltotietä.

Uhreja jumalille

joka perhe tuo muassaan, henkilökohtainen uhri on normaalisti hanhi, kylien yhteiskunta uhraa tavallisesti pussia. Tässä sanottakoon, että olemme hämmästyneet kuinka inhimillisesti ja armollisesti marilaiset suorittavat vain välttämättömämpiä teurastuksia. Perinteellisessä kansankulttuurissa ei edes purevaa sääskeä tapeta, vaan poistetaan puhaltamalla kädestä pois.

Nuotion viritys

Paikalle ensimmäisinä ilmestyneet uhripapit apulaisineen seuraavat loitolta kuin pääshamaani virittää tulta ensimmäiseksi Valkoisen Suuren Jumalan eli mariksi *Oš Kugu Jumon* kunniaksi.

Tulen ylläpidosta vastuussa olevat paikalliset uhripapit kylämiesten auttamina rupeavat riiputtamaan kattiloita ja lämmittämään vettä, jossa myöhemmin keitetään uhrilientä ja -puuroa. (kuvassa Maan äidin eli Mlande avan pyhäpuun nuotio)

Keittäjinä toimivat mummot kattiloiden takana Kugyzan eli marilaisen eepoksen päähenkilön uhrauspuun kohdalla. Kattiloissa asukkaiden uhraamien hanhien lihaa keitetävänä. Marinmaalla työskennelleiden suomalaisten tutkijoiden keskuudessa on syntynyt hyvä tapa osallistua uhrausmenoihin lahjoittamalla uhrattavia eläimiä marilaisen luonnon haltijoille.

Vaikka nuoretkin marilaiset käyvät mielellään kansansa uhrilehtotilaisuuksissa rukoilemassa ja usein esittämässä pyyntöjään Jumalalle, uhrilehtoperinteitten oikeat säilyttäjät ja valvojat ovat tietenkin marilaiset mummot, heidän kanssa voi juhlan aikana tulla suomen-marinkielisen tulkin välityksellä todella mielenkiintoiseen keskusteluun Volgan kansan vanhoista tavoista.

Pyyheliinoja koivussa

ovat perheiden tuomia uhreja, joita lahjoitetaan puussa asuvalle jumalalle samalla esittämällä hänelle pyyntöään. Joskus oksissa näkyy jopa lasten sukkaa tai huivia, niiden avulla yritetään saada tietynlaista lääkitystä sairastuneille omaisille tai ratkea muita perheenongelmia.

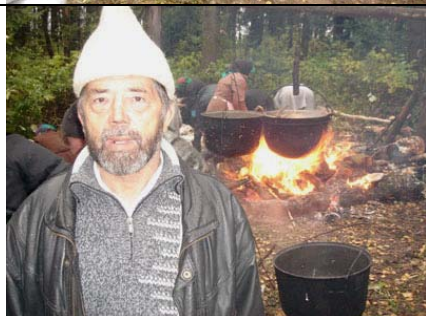
Rukoustilaisuudessa

uhripapilla on oltava ainoastaan valkoiset vaatteit yllä ja päässään taaskin valkoinen perinteellinen huopahattu. Jumalan nuotiosta ottamallaan kekäleellä hän sytyttää pyhänpun puoleisella altarilla seisovaa kynttilää kutsumalla kaikkia läsnäolevia yhteisrukoukseen.

Yleisrukous

on epäilyksettä juhlan huippukohta, jota odotetaan monta vuotta. Marilaiset itse sanovat, että kristillisen on suhteellisen helppoa halutessa kääntyä Jumalan puoleen, kirkonkäynti kyllä joka aika onnistuu. Marilainen sen sijaan odottaa sellaista tilaisuutta joskus viisikin vuotta, myös monipäiväinen valmistelu nuotioiteon ja teurastusten kanssa on rankka kun koko päivä vietetään ulkona joskus syysateessa.

Pääsamaani haasteltavana

Jumalanpalvelun jälkeen uhripapit ovat metsäseurakuntansa ja muidenkin kävijöiden käytettävissä, siunaamalla, neuvomalla, pyrkimällä auttamaan elämän vaikeissa tilanteissa ja vastaamalla kaikenlaisiin myöskin meidän suomalaisten vieraitten kysymyksiin.

Yhteinen ateria

kruunaa uhrilehtopäivää, kaikki uhrin syödään yhdessä, mikä on hyvin vanha uralinaikainen suomalais-ugrilainen peijäistapa. Ateriointi tapahtuu aina kuloisessa viidestä palvontapuupaikassa, joiden joukossa on Koivun Jumo, matkustavia suojelevan jumalan pyhälehmus, naisia tukeva jumalien Esiäiti ynnä muita.

Juhla-ateria jatkuu myös perheittäin, silloin istutaan nimenomaan maassa käyttäen marilaiseen tapaan kuusen havuoksia alustana ja pöytänä.

Juhlan aikana saamme ainutlaatuisen mahdollisuuden tavata ihmisiä, keskustella heidän kanssaan marilaisten luontouskonnosta ja tutkia heimoveljiemme mm. pukeutumisperinteitä, joista ensimmäisiä havaintoja teki vuonna 1828 asti suomalainen sukulaiskansojen tutkija A.J.Sjögren. Marilaiset huolella säilyttävät arvokkaita joskus satoja vuosia vanhoja kansallispukujaan pitääkseen niitä yllään erikoistilaisuuksien aikana. Esimerkiksi kuvan virsujalkainen mummo on näyttää tulijalta ihan Sjögrenin ajasta.

Uhrilehdon kulttuurimaisema

on säilynyt sellaisenaan vuosisatoja, täältä on ankarammin kielletty poimimasta kukkia ja kasveja tai kaatamasta puita eikä saa viedä mitään pois. Kaatuneita kellopuita käytetään paikan päällä nuotiossa. Näin ollen uhrilehto rauhoitettuna alueena on myös kasvi- ja maatieteellisesti erittäin mielenkiintoinen paikka.

Jää hyvästi, uhrilehto

Hyvästelemme luonnon haltijoita lähtiessämme illalla uhrilehdosta takaisin perheisiin. Levätyämme ja keskusteltuamme isäntäväkemme kanssa näkemästämme rupeamme valmistautumaan kotiinlähtöön.

17:00-		<p>Saapuminen Kazaniin</p> <p>Aikoinaan venäläiset ruhtinaat maksoivat veroja Kazaniin kunnes livana Julma valoitti ja liitti sen Venäjälle. Mutta tähän asti Kazanissa pyritään yhä eroamaan Venäjästä ja öljyteollisuutensa vuoksi nopeasti kehittyvä ja rikastuva suurkaupunki ihmetyttää sekä vanhalla että uudenaikaisella arkkitehtuurillaan.</p>
-18:00		<p>Kazanin kieroajelu</p> <p>Kazanin kierto-ajelun aikana käymme katsomassa livana Julman rakennuttamaa venäläistä linnoitusta (kuvassa oikealla) sekä uutta tataarilaista moskeijaa, joka Euroopan suurimpana on nykyisen tataarihallituksen suunnittelema dominoivaksi koko kaupunkia. Viime vuonna Kazanissa käyneille tarjotaan vastaavaa mielenkiintoista ohjelmaa kauungin uudessa keskustassa.</p>
19:00		<p>Ruokailu tataariravintolassa</p> <p>Käymme katsomassa ja syömässä Kazanin kävelykadulla sijaitsevassa tataarikeittiön ravintolassa, jossa saa tilata sellaisia erikoisuuksia kuin esim. hevosen lihapaiastia. Myös ravintolan itämaistyylinen sisustus on ehdottomasti suositeltava kohde. (Ruokailu kuvan palatsiravintolassa omaan kustannushintaan; matkanhintaan kuuluu perinteinen tataariateria kävelykadun vastapäätä olevassa tataariravintolassa).</p>
20:40	Yöjuna lähtee Moskovaan	Matkustamme tälläkin kertaa mukavasti omissa makuuvaunussa neljän hengen osastoissa.

5. Moskovasta Suomeen		
7:10		<p>Saapuminen Moskovaan</p> <p>Juna saapuu Kazanin rautatieasemalle ja iltapäivällä matkamme jatkuu saman aukion varressa sijaitsevalta Pietarin asemalta (aukiolla on yhteensä kolme rautatieasemaa vastakkain)</p>
10:00-11:30		<p>Moskovan ohjelma</p> <p>Vietämme Moskovassa ehkä vähemmän aikaa kuin viime vuonna, kun monet nähtävyydet ovatkin jo tulleet tutuiksi. Silti uusille matkalaisillemme järjestetään lyhyehköä käväisyä Punaisella torilla tai kuuluisalla Arbat-pääkadulla. Muille tarjotaan erinomainen ostosmahdollisuus Moskovan suuressa tavaratalossa rautatieaseman lähellä.</p>
11:30		Lounas asema-aukion ravintolassa

12:30		Lähtö Pietariin Pikajuna Pietariin muistuttaa entisiä suomalaisia intercity-junia. Ateria junassa tai rautatieasemalla. Monipuolisella viiden päivän matkallamme kokeilemme myös venäläisten rautateiden erilaisia juna- ja vaunutyyppejä: matkustamme ensimmäisellä luokalla tulomatalla, upoudussa erikoisjunalla Moskovaan neljäntenä päivänä ja lopuksi Pietariin päiväjunalla, jossa on jopa kaksi baaria ja ravintola. <i>(Kuva Hannu Rasi)</i>
19:20	Saapuminen Pietariin	Käytyämme ostoksilla Pietarissa (tai rajalla) lähdemme linja-autollamme Suomen suuntaan.
22:00	Suomen rajanylittäminen	<i>(Suomen aikaa)</i>
23:00-	Saapuminen Suomeen	Bussikuljetus Itä-, Keski- ja Länsi-Suomeen

Matkan hinta täyshoidolla bussi- ja junakuljetuksineen ja kaikkine palveluineen: ugrimatkat.net

Tämä matka on erikoismatka, jonka tarjoamme teemamatkojen hintaan mm. joustavamman kuljetuksen vuoksi. Sovellamme yleisiä valmismatkaehtoja. Oikeus muutokseen pidätetään *Kesän laivahinnat ja -aikataulut tarkistetaan purjehduskauden alettua toukokuussa ja juna-aikataulut kolme kuukautta ennen matkaa, jolloin ne annetaan Venäjällä virallisesti ilmi. Kaikki aikataulut ja kelloajat ovat noin-arvoja, jotka Venäjän olosuhteissa saattavat vaihdella. Hoitamme viisumit, jotka ovat omaan kustannushintaan €45/hlö. Hinta ja kuljetusvaihtoehdot laskettu ryhmän minimikoon ollessaan 25 hlö, muuten varaamme itsellemme oikeuden muutokseen erityisesti kuljetuksen osalta. Kaikki kuvat ovat tekijän valokuvia ohjelmatapahtumien mukaisissa paikoissa. Kaikki oikeudet pidätetään: ©2006-08 Leo Baskin, Suomalais-ugrilainen matkatoimisto, Frankfurt am Main, Saksa

WWW.MARINMAA.INFO

MARINMAAN UHRILEHTOJUHLA
SIVU 8.(8)

